

Bisericii Creștine Baptiste

Pulsul „Biruința”

An X, nr. 453 din 2 august 2009

CÂT TRĂIM SAU CUM TRĂIM?

pastor Daniel Chereji

*„Iacov a răspuns lui Faraon:
«...Zilele anilor vieții mele
au fost puține la număr și re-
le, și n-au atins zilele anilor
vieții părinților mei, în tim-
pul călătoriei lor.»”*

(Geneza 47:9)

Cei mai mulți oameni își doresc să trăiască mult, iar majoritatea crede că viața lungă este o binecuvântare de la Dumnezeu. Cam în același fel credeau și cei care au trăit în perioada Vechiului Testament.

Viața este negreșit darul lui Dumnezeu, dar viața lungă nu este neapărat o binecuvântare din partea Lui, pentru că degeaba avem viața lungă dacă nu știm ce să facem cu ea.

Odată ce Dumnezeu a intervenit în istoria umană, răscumpărându-ne din păcat prin Isus Cristos, scurgerea timpului nu mai este dușmanul nostru de temut și nici fiara feroce care înghite nesățioasă timpul, apropiindu-ne mai tare de groapă.

Trecerea timpului nu ne mai aduce mai repede la pedeapsă, dimpotrivă, timpul de aduce mai aproape de ziua în care vom sărbători în eternitate cu Dumnezeu.

Efortul și dorința oamenilor se concentrează pe a trăi mult, însă sunt mai puțini cei care înțeleg că mai importantă decât lungimea vieții este valoarea ei.

Adică atunci când ne uităm la propria viață, ar trebui să ne întrebăm mai degrabă nu cât voi trăi ci cum voi trăi.

Dacă viața noastră

Continuare pag. 2

s-ar încheia astăzi, oare la câți concluzia de la final s-ar asemena cu concluzia lui Iacov care recunoștea că în comparație cu viața părinților săi, viața lui a fost scurtă și rea?

Cu siguranță că un lucru înțeles ar fi să lăsăm în seama lui Dumnezeu numărul zilelor noastre, care oricum a fost stabilit încă înainte ca noi să ne fi născut și oricum n-am putea ști în nici un fel dacă vom trăi mult sau puțin.

Însă chiar dacă nu putem decide cât vom trăi, putem decide în schimb dacă vom trăi bine sau rău.

Un fragment dintr-un documentar pe care l-am citit, mi-a atras atenția, acesta spune: “în Africa și Asia, copiii și adulții mor de foame, în Europa mor din lipsa unei relații vii cu alte persoane”.

Copiii Domnului trebuie să se evidențieze și prin calitatea relațiilor pe care le au, învățând de la Mântuitorul lor, ei știu să investească în acestea, știu să fie un umăr pe care se poate plânge, dar și o companie cu care să-ți poți împărtăși bucuriile. Necazurile împărtășite sunt mai ușor de purtat și găsesc o rezolvare rapidă, încredințându-le în mâna Celui care le poate rezolva. Bucuriile împărtășite sunt amplificate și sunt o pricină de laudă la adresa lui Dumnezeu. Copiii lui Dumnezeu sunt o sursă de vitalitate pentru că nădejdea care este în ei nu-i lasă supărați, întristați, ei pot fi bucuroși și în necazuri pentru că știu că toate lucrează spre binele lor, pot fi o sursă de încurajare pentru semenii lor, știind că Cel în care și-au pus încrederea este Creatorul cerului și al pământului și le poartă de grijă.

Viața trăită bine, este viața trăită în funcție de principiile lui Dumnezeu. Este viața de supunere și ascultare necondiționată față de voia lui Dumnezeu exprimată în Cuvântul Său.

O astfel de viață, fie că este lungă sau scurtă, este o viață binecuvântată, pentru că ea este doar prologul unei vieți nesfârșite trăite în prezența lui Dumnezeu.

ANUNȚURI

Luni - ora 18 Ședință de comitet
Joi - ora 18 Serviciu de închinare
Duminică - ora 10 și 17 Servicii de închinare

“Calitatea relațiilor pe care le întreține face un om fericit.”

„Învăța să îți scrii durerile pe nisip și bucuriile pe stâncă”, spune Sf. Augustin.

Relația pe verticală pe care o au aceștia cu Dumnezeu, nu-i lasă să fie superficiali în relațiile pe orizontală cu semenii lor, sunt altruști, sinceri, plini de dragoste, receptivi la nevoi. “Prietenul adevărat iubește oricând și în nenorocire ajunge ca un frate” (Prov. 17:17)

Domnul să ne ajute să fim prieteni adevărați pentru semenii noștri, știind că Prietenul nostru cel mai bun e chiar Regele Regilor și Domnul Domnilor, să-L arătăm în relațiile noastre și să creștem în asemănare cu El, urmându-I exemplul în relațiile noastre. Amin.

Ancuța Borzasi

**Biserica Creștină Baptistă
„BIRUINȚA”**

Telefon: (004) 0362-411252
Web: www.biruinta.ro
E-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

“Cand va veni Fiul omului în slava Sa” (Matei 25:31)

Dorin Chereji

In urmă cu un an am primit, cu efectul unui trăznet, vestea morții unui bun prieten. Tânăr, realizat pe toate planurile, de trei zile mutat în casă nouă, ai fi zis că e un om rasfățat de Dumnezeu. A fost nevoie de câteva secunde pentru ca din condiția de om muritor, trecător, limitat, Emanuel Careba să treacă la o alta, în care nimic nu rămâne nedeslușit, eternă și (evidențiez o particularitate care nu are în ea înseși nimic înălțător, ba chiar este de o banalitate cutremurătoare) finală.

Pe fiul fratelui pastor Morcan nu l-am cunoscut personal, dar moartea subită a unui tânăr de 21 de ani, care nu a avut niciodată probleme majore de sănătate, șochează și ridică oricui câteva întrebări, ca un imbold de masă fiind tentați să întrebăm în cor DE CE?

Ar fi mai bine pentru fiecare dintre noi ca, în loc să ridicăm întrebări fără răspuns și să analizăm și răsanalizăm detaliile întristătorului eveniment, să adoptăm o atitudine pragmatică, gospodărească și să ne întrebăm în cel mai sincer chip cu puțință cât suntem de pregătiți pentru întâlnirea cu Fiului omului, atunci când, înconjurat de îngeri, va sta pe scaunul de domnie ca judecător. Probabil că aroganța de a deține monopolul mântuirii, pe care deseori o afișăm fără să fim conștienți măcar, nu ne va folosi la nimic. Condițiile judecății, ca și acreditarea, îndreptățirea Judecătorului sunt clar precizate.

Mai întâi, vrând parcă să explice cauza pentru care I s-a dat de către Tatăl puterea să judece, Hristos indică drept cauza: “întrucât este Fiu al omului” (Ioan 5:27), indicând prin aceasta că, trăind în lumea noastră, asumându-și condiția de om, Domnul, știe cum stau lucrurile pe pă-

mânt, care sunt raporturile dintre oameni, care ne sunt nevoile, grijile, durerile, judecându-ne în cunoștință de cauză. A cunoscut ispitele, oboseala, foamea, durerea, a avut parte de trădare și batjocură mai mult decât oricare dintre noi, așa încât în ziua judecății nu vom putea să ne scuzăm, să ne justificăm, să sucim adevărul după bunul nostru plac.

Conform textului din Matei 25:31 – 46, criteriile după care vom fi judecați sunt departe de a fi sofisticate, teoretice, abstracte, ba dimpotrivă, vor fi foarte simple, omeneste, la îndemână: ale bunului simț elementar (întrajutorarea celui flămând și însetat, lipsit de adăpost și îmbrăcăminte, cercetarea celui bolnav sau în închisoare), ale bunei vecinătăți și solidarității cu cei în necazuri. La judecată Hristos se va identifica cu cei oropsiți, recunoscându-se a fi însetatul, flămândul, bolnavul, întemnițatul.

Atitudinea noastră arogantă, sfidătoare de singuri beneficiari ai vieții veșnice s-ar potrivi mai bine înlocuită cu o alta, de smerenie necăutată și de recunoștință față de Dumnezeu pentru darul neprețuit al mântuirii, cu o atitudine voluntară în care să nu cruțăm niciun efort când este vorba de a sluji scopurilor Împărăției, conștienți fiind că vom fi judecați în prezența îngerilor, dar de către Fiul omului, care vorbește și procedează total altfel decât ne-am aștepta.

Cina Domnului

Roxana Avram

Ne aflăm din nou înaintea Domnului luând Cina, moment prielnic pentru a ne cerceta și pentru a ne analiza comportamentul și atitudinile. Cina Domnului este sărbătoarea în amintirea suferințelor și morții Domnului Isus, constând în împărțirea cu Trupul și Sângele Domnului, simbolizate prin pâine și rodul viței, sărbătoare care unește pe toți credincioșii într-o părtășie intimă cu Mântuitorul și, totodată unii cu alții, împlinind astfel porunca Domnului Isus: „Să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea” (1 Cor 11:24).

Domnul nostru a instituit această masă în seara în care a fost trădat și vândut, iar scopul acesteia este foarte clar: “Pentru că, ori de câte ori mâncați pâinea aceasta și beți paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El” (1 Cor. 11:26)

Actul luării pâinii și a cupei este o reprezentare plastică a ceea ce a însemnat moartea lui Hristos. Acest act arată spre moartea Lui ca singura bază a mântuirii noastre.

Când ținem în mână pâinea, venim în contact cu dovada supremă a dragostei Lui. Această dragoste L-a făcut să rabde cruzimea lovirilor pe spatele Lui și L-a făcut să își ofere trupul spre a fi lovit și batjocorit pentru ca al nostru să fie întregit.

Când bem vinul, amintim că sângele neprihănitului Fiul al lui Dumnezeu nu a adus doar iertarea, ci ne-a îndreptățit pentru totdeauna, ne-a sfințit și ne-a făcut neprihăniți.

Cina Domnului a ocupat întotdeauna un loc central în închinarea Bisericii creștine. Lucrul acesta este evident din mărturiile Noului Testament cu privire la închinarea Bisericii Primare: “În ziua din-

tâi a săptămânii, eram adunați laolaltă ca să frângem pâinea. Pavel, care trebuia să plece a doua zi, vorbea ucenicilor, și și-a lungit vorbirea până la miezul nopții” (Fap. Ap. 20:7).

Semnificația Cinei este legată de trecut, prezent și viitor.

Referitor la trecut, Cina Domnului este o amintire a morții lui Hristos pe Calvar pentru mântuirea noastră. Prin Cina Domnului, omul este încă o dată confruntat cu moartea izbăvitoare a lui Hristos, care este motivația supremă împotriva căderii în păcat și puterea de a se feri de orice apartenență a răului. De asemenea Cina este și o mulțumire pentru binecuvântările și mântuirile oferite de Dumnezeu și făcute accesibile prin jertfa lui Hristos pe cruce.

În legătură cu prezentul, Cina Domnului este o părtășie cu Hristos și o participare la binefacerile morții sale sacrificiale, precum și o părtășie cu ceilalți membri ai Trupului lui Hristos. Apoi Cina este o recunoaștere și o proclamare a Noului Legământ prin care credincioșii reafirmă domnia lui Hristos și angajamentul de a împlini voia Lui și de a se identifica cu Hristos:

“Căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor”

(Mat. 26:28).

Referitor la viitor, Cina Domnului este o anticipare a viitoarei Împarații a lui Dumnezeu și a viitorului ospăț mesianic când toți răscumpărații vor fi împreună cu Domnul. Ea reprezintă așteptarea cu nerabdare a întoarcerii iminente a lui Hristos pentru poporul Său.